

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 231/06-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. októbra 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Jána Lubyho o sťažnosti MUDr. J. V., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 896/94 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MUDr. J. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 896/94 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 896/94 konal bez zbytočných prietáhov.

3. MUDr. J. V. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice I p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. MUDr. J. V. priznáva úhradu trov konania 5 788 Sk (slovom päťtisíc sedemstoosemdesiatosem slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I p o v i n n ý zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. K., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 231/06-9 zo 7. júla 2006 prijal na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť MUDr. J. V., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 896/94 na základe návrhu sťažovateľa o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal žalobu 12. augusta 1992 a upravil ju 1. novembra 1993. Okresný súd uskutočnil vo veci pojednávania 4. septembra 1995, 25. marca 1996, 6. decembra 2002 a uznesením z 24. mája 2004 nariadil doplnenie znaleckého dokazovania. Po vyjadrení právneho zástupcu sťažovateľa k doplneniu znaleckého posudku 13. apríla 2005 sa ďalšie pojednávania konali 5. októbra 2005 a 16. februára 2006. Sťažovateľ namieta, že okresný súd dosiaľ v jeho veci nerozhodol, pričom sa v konaní vystriedali šiesti zákonní sudcovia.

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol:

„1. Základné právo MUDr. J. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn.: 15 C 896/1994 porušené bolo.“

2. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod s. zn.: 15 C 896/1994 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. MUDr. J. V. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia MUDr. J. V. na účet jeho advokáta JUDr. J. K., advokátska kancelária K., (...), do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu. “

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie a predsedu okresného súdu aj na vyjadrenie k sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na konaní ústneho pojednávania, a preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania upustil.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 25. septembra 2006 uviedol:

„Žaloba bola podaná na Mestský súd v Košiciach ešte 12. 8. 1992 a doposiaľ nebolo vo veci rozhodnuté.

Zdlhavosť konania spôsobilo niekoľko dôvodov.

Účastníci nedoručili súdu žalobu v dostatočnom počte rovnopisov, nezaplatili súdny poplatok z návrhu, v priebehu konania žalobca v 2. rade zobral svoju žalobu späť, zomrela žalovaná, niekoľkokrát sa upresňoval petit žaloby, pojednávania boli odročené pre neprítomnosť účastníkov alebo na ich žiadosť za účelom mimosúdnej dohody, ku ktorej nakoniec nedošlo a pod.

Zo strany súdu boli prieťahy spôsobené tým, že vo veci sa vystriedalo niekoľko zákonných sudcov.

V súčasnosti sa vo veci pravidelne koná.

Podstatou práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia súdu. Stav právnej neistoty sa

neodstráni tým, že súd v konaní nariadi pojednávanie alebo, že vykoná úkon. Stav právnej neistoty je odstránený až právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej.

Vzhľadom na dĺžku konania je sťažnosť MUDr. V. dôvodná.“

Z predloženého súdneho spisu sp. zn. 15 C 896/94 ústavný súd zistil nasledovný priebeh konania:

1. Dňa 12. augusta 1992 bol Mestskému súdu v Košiciach doručený návrh MUDr. J. V. a Ing. V. V. proti odporkyni Ľ. G. na začatie konania o vyporiadanie dedičstva, ktorým sa navrhovatelia domáhali vymedzenia práv a povinností k zdedenej nehnuteľnosti.
2. Mestský súd v Košiciach 27. augusta 1992 vyzval navrhovateľov na doplnenie návrhu tak, aby obsahoval konkrétny petit a 6. októbra ich vyzval na predloženie jedného rovnopisu podania, následne 17. novembra 1992 zaslal návrh na vyjadrenie odporkyni.
3. Zo spisu nemožno zistiť, kedy bol odstúpený na konanie okresnému súdu. Prvý úkon okresného súdu, ktorý vyplýva z predloženého spisu, je z 22. februára 1993, keď zaslal vyjadrenie odporkyne právneho zástupcovi navrhovateľov. Dňa 30. júla 1993 okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľov na predloženie listu vlastníctva a znaleckého posudku k hodnote nehnuteľnosti a 30. augusta 1993 na ich predloženie vyzval navrhovateľov.
4. Dňa 2. novembra 1993 bolo doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa, ktorým opravil žalobný návrh tak, že žiadal o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním nehnuteľnosti do vlastníctva sťažovateľa s povinnosťou vyplatiť spoluvlastníkov. Zároveň podal návrh na vydanie predbežného opatrenia a požiadal o zaslanie poštovej poukážky na uhradenie súdneho poplatku.
5. Dňa 1. decembra 1993 súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a odporkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za protinávrh. Sťažovateľ ho zaplatil 16. marca 1994.

6. Podaním z 18. februára 1994 vzal navrhovateľ v 2. rade späť žalobu a požiadal o zastavenie konania o jeho nárokoch, pretože kúpno predajnou zmluvou previedol svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti na odporkyňu.
7. Okresný súd uznesením z 2. mája 1994 zastavil konanie o nárokoch navrhovateľa v 2. rade, návrh sťažovateľa a protinávrh odporkyne vylúčil na samostatné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. mája 1994.
8. Uznesením z 2. mája 1994 súd zamietol návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia.
9. Na základe odvolania sťažovateľa proti tomuto uzneseniu bol spis 15. júna 1994 predložený Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením č. k. 11 Co 295/94-39 z 30. septembra 1994 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia. Spis bol vrátený okresnému súdu 12. októbra 1994.
10. Prípisom z 5. decembra 1994 okresný súd vyzval právneho zástupcu odporkyne na predloženie listu vlastníctva, výzvu urgoval 9. januára 1995 a 31. januára 1995.
11. Dňa 21. februára 1995 okresný súd vyzval odporkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za protinávrh.
12. Pojednávanie nariadené na 25. máj 1995 bolo odročené na neurčito za účelom mimosúdnej dohody s tým, že právnym zástupcom účastníkov bolo uložené oznámiť výsledok dohody. Prípisom z 3. júla 1995 okresný súd vyzval právnych zástupcov účastníkov, aby oznámili, či došlo k dohode.
13. Pojednávanie nariadené na 4. september 1995 sa konalo v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa ospravedlnila z dôvodu práceneschopnosti, okresný súd uznesením pripustil zmenu návrhu.
14. Pojednávanie nariadené na 9. október 1995 bolo odročené, pretože sa nedostavil sťažovateľ ani jeho právny zástupca. Ďalšie pojednávanie 30. novembra 1995 bolo tiež odročené z dôvodu neprítomnosti účastníkov. Z rovnakého dôvodu boli odročené aj pojednávania 8. januára 1996 a 15. februára 1996 (neprítomnosť odporkyne na pojednávaní 8. januára 1996 ospravedlnil jej syn z dôvodu práceneschopnosti).

15. Dňa 25. marca 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania.
16. Uznesením z 19. apríla 1996 okresný súd ustanovil znalca z odboru stavebníctva odvetvia oceňovania nehnuteľností, aby zistil, či posudzovaný rodinný dom je vertikálne reálne deliteľný, s akými predpokladanými nákladmi a určil aktuálnu hodnotu nehnuteľností.
17. Dňa 28. mája 1996 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby predložil aktuálny list vlastníctva.
18. Prípisom z 3. júla 1996 okresný súd v zmysle uznesenia vyzval účastníkov na zloženie preddavku na trovy znaleckého dokazovania s poučením, že bez zaplatenia preddavku nemôže byť posudok vypracovaný.
19. Dňa 5. novembra 1996 okresný súd urgoval znalca z dôvodu uplynutia lehoty určenej na vypracovanie znaleckého posudku. Znalecký posudok bol doručený 15. novembra 1996. Uznesením z 20. novembra 1996 okresný súd rozhodol o znalečnom.
20. Dňa 17. februára 1997 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vypočutý znalec a následne bolo pojednávanie odročené na 7. apríl 1997. Dňa 18. marca 1997 bolo pojednávanie preročené na neurčito.
21. Prípisom z 30. júla 1998 okresný súd vyzval právneho zástupcu odporkyne, aby sa vyjadril k znaleckému posudku, najmä k otázke možnosti reálnej delby domu a právneho zástupcu sťažovateľa, aby oznámil, či bol vypracovaný geometrický plán na základe záverov znaleckého posudku.
22. Dňa 4. novembra 1998 bolo doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľa, v ktorom navrhol ustanovenie znalca z odboru geodézie na vyhotovenie geometrického plánu na reálne rozdelenie nehnuteľnosti.
23. Prípisom z 25. októbra 2001 okresný súd požiadal Okresný úrad Košice I, odbor katastrálny o zaslanie listu vlastníctva.
24. Pojednávanie nariadené na 7. október 2002 bolo odročené na 8. november 2002. O odročenie požiadala písomne odporkyňa z dôvodu služobnej cesty jej právneho zástupcu. Dňa 7. novembra 2002 bolo účastníkom oznámené preročenie na 6. december 2002.

25. Dňa 6. decembra 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.
26. Prípisom z 27. marca 2003 okresný súd vyzval právneho zástupcu odporkyne, aby špecifikoval námietky k znaleckému posudku a návrhy k znaleckému dokazovaniu.
27. Listom z 10. júla 2003 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby predložil projektovú dokumentáciu k stavebným úpravám podľa znaleckého posudku.
28. Dňa 27. novembra 2003 bolo doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa, ktorým okresnému súdu oznámil právnych nástupcov po zomrelej odporkyni. Prípisom z 29. januára 2004 okresný súd požiadal notára JUDr. D. o oznámenie dedičov odporkyne.
29. Uznesením z 24. mája 2004 okresný súd uložil znalcovi doplniť znalecký posudok o určenie, či záver o reálnej deliteľnosti posudzovanej nehnuteľnosti zodpovedá spoluvlastníckym podielom účastníkov konania.
30. Dňa 18. novembra 2004 bolo doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa, ktorým opakovane žiadal, aby súd nariadil znalcovi vypracovať geometrický plán k návrhu reálneho rozdelenia nehnuteľnosti.
31. Znalecký posudok bol okresnému súdu doručený 26. novembra 2004 a 1. decembra 2004 ho zaslal na vyjadrenie účastníkom konania.
32. Podaním doručeným 13. apríla 2005 sťažovateľ upravil petit tak, že žiada, aby súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo určením nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva jedného z účastníkov s povinnosťou vyplatiť odstupujúcemu spoluvlastníkovi všeobecnú cenu jeho spoluvlastníckeho podielu.
33. Prípisom z 24. augusta 2005 okresný súd urgoval právneho zástupcu odporcu o zaslanie vyjadrenia k znaleckému posudku.
34. Dňa 3. januára 2006 bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým oznámil okresnému súdu, že nesúhlasí s cenou podľa znaleckého posudku predloženého odporcom.
35. Pojednávanie nariadené na 16. február 2006 bolo odročené na neurčito za účelom vykonania ďalšieho dokazovania s tým, že spis bude predložený sudcovi, ktorý po zvážení skutočností, ktoré odzneli na pojednávaní buď nariadi znalecké dokazovanie pre účely

vyhotovenia geometrického plánu potrebného pre realizáciu reálnej del'by nehnuteľnosti medzi spoluvlastníkov, ako aj pre zistenie všeobecnej ceny nehnuteľnosti potrebnej pre zistenie rozdielu, ktorý bude nutné vyplatiť v prospech toho zo spoluvlastníkov, ktorý získa menšiu časť nehnuteľnosti alebo nariadi pojednávanie na doplnenie dokazovania výsluchom účastníkov.

II.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...“

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (napr. II. ÚS 219/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 272/04) zohľadňuje tri kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prejednávanej veci.

1. Predmetom posudzovaného konania je návrh sťažovateľa a protinávrh odporcu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva príkazom nehnuteľnosti do vlastníctva jednému z účastníkov s určením povinnosti vyplatiť druhému účastníkovi hodnotu jeho spoluvlastníckeho podielu. Podľa názoru ústavného súdu ide o konanie, ktoré

je bežnou súčasťou agendy všeobecných súdov a po právnej stránke nie je zložitá. Určitú skutkovú zložitú veci signalizuje potreba znaleckého dokazovania. Nejedná sa však o takú mimoriadnu faktickú zložitú, ktorá by opodstatňovala doterajšiu dĺžku konania.

2. Druhým kritériom, pomocou ktorého ústavný súd skúmal existenciu zbytočných prietahov, je správanie sťažovateľa v namietanom konaní.

Ústavný súd na ťarchu sťažovateľa pripísal zaplatenie súdneho poplatku až po výzve súdu 16. marca 1994 a absenciu na viacerých pojednávaniach (9. októbra 1995, 30. novembra 1995, 8. januára 1996 a 15. februára 1996), čím čiastočne prispel k predĺženiu konania. Na uvedené skutočnosti ústavný súd prihliadol pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia v tejto veci. Na druhej strane upresňovanie petitu žaloby ústavný súd nepričítal na vrub sťažovateľa, pretože využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi (napr. Občiansky súdny poriadok) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01). Rovnako ústavný súd vyhodnotil námietku predsedu okresného súdu o odročení pojednávania za účelom mimosúdnej dohody, ku ktorej nakoniec nedošlo.

3. Posledné kritérium, podľa ktorého ústavný súd posudzoval namietané konanie, bol postup okresného súdu. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že napriek začatiu konania 12. augusta 1992, ústavný súd posudzuje toto konanie len od 15. marca 1993, keď nadobudol účinnosť zákon o ústavnom súde (I. ÚS 49/93).

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že konanie trvá od podania návrhu už štrnásť rokov, pričom zo spisu zistil prvý úkon okresného súdu 22. februára 1993, teda okresný súd v tejto veci koná 13 rokov a 8 mesiacov bez meritórneho rozhodnutia, čo je okolnostiam prípadu celkom zjavne neprimeraná dĺžka konania.

Z priebehu konania vyplýva, že sa na jeho dĺžke významne podieľala nečinnosť okresného súdu v období od 18. marca 1997 do 4. septembra 2002, ktorá bola prerušená len

dvomi úkonmi súdu a to 30. júla 1998 výzvou právnym zástupcom účastníkov v súvislosti so znaleckým posudkom a 25. októbra 2001 dožiadaním Okresného úradu Košice I o zaslanie listu vlastníctva. Tieto dva ojedinelé úkony v priebehu päť a pol roka, na ktoré nenadväzovala ďalšia procesná činnosť okresného súdu, nemožno považovať za úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

Ústavný súd akceptuje názor predsedu okresného súdu, že k spomaleniu konania v ďalšom období došlo aj v dôsledku úmrtia odporkyne, keď súd musel zisťovať jej právnych nástupcov. V nasledujúcom období bol však okresný súd bez relevantného dôvodu opäť nečinný a to od 1. decembra 2004 do 24. augusta 2005, ako aj od posledného pojednávania zo 16. februára 2006 do predloženia spisu ústavnému súdu v septembri 2006. Viacnásobná zmena zákonného sudcu, na ktorú v tejto súvislosti tiež poukázal predseda okresného súdu, nie je okolnosťou, ktorú ústavný súd zohľadňuje pri posudzovaní zodpovednosti súdu za zbytočné prietahy v konaní.

Vzhľadom na to, že nečinnosť súdu, ktorá je príčinou neprimerane dlhej lehoty prerokovania veci, ústavný súd ju označil za zbytočné prietahy v konaní, ktoré mali za následok porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 896/94 zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože namietané konanie nebolo do času rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 896/94 v ďalšom období konal bez zbytočných prietahov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadostučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadostučinenie 40 000 Sk vzhľadom na neadekvátnu a nedostatočnú právnu ochranu zapríčinenú nečinnosťou súdu. Pri rozhodovaní o priznaní finančného zadostučinenia ústavný súd zohľadnil všetky okolnosti prípadu, predovšetkým celkovú dĺžku konania, obdobia poznačené zbytočnými prietahmi ako aj čiastočný podiel sťažovateľa na dĺžke konania a dospel k záveru, že v danom prípade bude konkrétnym okolnostiam prípadu primerané priznanie finančného zadostučinenia 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún).

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom JUDr. J. K. v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd ich vyčíslil sumou 5 788 Sk (slovom päťtisícšesťstoosemdesiatosem slovenských korún) spolu za dva úkony právnej pomoci urobené v roku 2006 podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov, t. j. 2-krát 2 730 Sk a 2-krát 164 Sk režijný paušál.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) podľa výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2006